

страшенъ на лице, който ся бореше още съ тѣзи които го държахъ, и подирѣ имъ навалица голѣма отъ любопытны и свидѣтели на сценѣхъ влѣзвахъ въ министерството.

Министрътъ на полиціѣхъ ся обърнѣ къмъ тълковника си и му каза :

— Распытай що е тая глама (патардія), тълководникътъ пристѣпни при одного сотника отъ тѣзи които карахъ капитанина и като ся научи що е станѣло, зе отъ рѣцѣтъ на карантинскыйтъ чиновникъ, кози който бѣ станѣлъ причина на крамолѣхъ, повѣрителнытъ писма на капитанина и двата пашапорта, разгърнѣ ги и като ги прочете останѣ смаянъ и пристѣпни при министра та му каза :

— Ваше Превѣсходителство ! Имать въ рѣцѣ пашапортътъ на Тодора Трипани и на нѣкого си Ангели Варка.

Министрътъ вмѣсто отговоръ дръпнѣ отъ рѣцѣтъ на тълковника записитѣ. Послѣ ся обърнѣ къмъ сотника съ когото бѣ приказвалъ по напрѣдъ тълковникътъ.

— Каквъ чловѣкъ е тозь когото карате, и защо го карате тука ?

— Гъркъ капитанинъ е, Ваше Прѣвѣсходителство ; корабътъ му сега що пристигнѣ ; още воляхъ не е зелъ за чловѣцѣтъ си да излѣзхъ на вѣнъ, а между това гдѣ да ѣ си бѣды направи ; удари и одного съ мечътъ си дѣто го държи тамъ онуй запитіе и кани още кръвъ отъ него.

— Тичайте каза министрътъ ; изловѣте всички които сѣ на корабътъ и ги докарайте ; ще ви чакамъ. А тогози тука капитанина ввѣрѣте го за врѣме въ нѣкой зхиданъ . . .

Сотникътъ направи *теменнахъ* вмѣсто да отговори каквото трѣбаше и като зе нѣколко запитіета унѣти ся тишинкомъ къмъ морето, когато министрътъ, като влѣзе изново въ стахъхъ си и разгърнѣ записитѣ на капитанина и двата пашапорта на нѣтницѣтъ му, рече на тълковника :

— Да ми прѣведешъ сегычка тѣзи два пашапорта !